

РЕШЕНИЕ

№ 6938

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1511** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. И. П., чрез адв. И. П. против Решение № 178 от 11.01.2024 г. по НАХД № 9858/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23 състав с което е потвърдено Наказателно постановление НП № 23 - 4332 / 010069 / 06.06.2023г. , издадено от началник сектор в ОПП СДВР , в частта с която на основание чл. 183 ал.5 т.1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. - за това, че на 03.04.2023г. в [населено място] в района на кръстовището на бул. Прага и [улица] навлязъл и преминал през кръстовището на забранителен - червен сигнал на светофара - нарушение на чл. 6 т.1 ЗДвП.

Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неизяснена фактическа обстановка и нарушение на процесуалните правила. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. Д., който поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът не изпраща представител, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Със съдебно Решение № 178 от 11.01.2024 г. по НАХД № 9858/2023 г. СРС е потвърдил Наказателно постановление НП № 23 - 4332 / 010069 / 06.06.2023г. , издадено от началник сектор в ОПП СДВР, в частта с която на основание чл. 183 ал.5 т.1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100лв. - за това, че на 03.04.2023г. в [населено място] в района на кръстовището на бул. Прага и [улица] навлязъл и преминал през кръстовището на забранителен - червен сигнал на светофара - нарушение на чл. 6 т.1 ЗДвП.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 03.04.2023г. жалбоподателят управлявал товарен автомобил в [населено място] и около 13,50 часа в района на кръстовището на бул. Прага и бул. Ген. М.Д. С. навлязъл и преминал през кръстовището при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Нарушението е наблюдавано от полицейски служители, намиращи се в района на кръстовището и жалбоподателят е спрял за извършването на проверка. В хода на проверката полицейските служители обяснили на жалбоподателя, че е спрял за навлизане и преминаване през кръстовището на червен сигнал на светофара, а жалбоподателят възразил , че преминал на жълт сигнал. Въз основа на проверката на жалбоподателя бил съставен АУАН на чл. 6 ЗДвП - за навлизане и преминаване през кръстовището на забраняващ преминаването сигнал на светофара .

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са счетени за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че в производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя не са

допуснати съществени процесуални нарушения. Въз основа на събраните доказателства въззивният съд е приел, че извършването на вмененото нарушение от касатора е безспорно доказано от субективна и обективна страна, и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя за административно нарушение.

В съдебно заседание пред СРС жалбоподателят дава обяснения, с които поддържа, че навлязъл и преминал на жълт сигнал на светофара с цел избягване на ПТП със спрял внезапно пред него друг автомобил. Според обясненията автомобилът, движещ се в същата лента пред жалбоподателя, вместо да премине на светещия зелен сигнал на светофара, спрял неочаквано и това наложило жалбоподателят да премине в съседната лента, а това довело до навлизане и преминаване на жълт сигнал на светофара. С. П. е поискал да бъдат разпитани двама свидетели, очевидци-случайни миновачи, за да потвърди заявеното от него.

От събраните по делото доказателства – административната преписка-АУАН, НП и показанията на свидетеля-актосъставител К. Т. и показанията на жалбоподателя въззивният съд е наложил извода, че Т. е осъществил състава на административното нарушение по чл. 183 ал.5 т.1 ЗДвП, предвиждащ към датата на извършване на нарушението наказание глоба от 100 лв. за водач, който наруши забраната на чл. 6 ЗДвП за движение в района на кръстовище при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, и същите са в съответствие с материалния закон.

Първоинстанционният съд е приел, че възражението на жалбоподателя, че навлязъл и преминал през процесното кръстовище с автомобила си не на червен, както се твърди в НП, а на жълт сигнал на светофара, не може да бъде уважено, тъй като посоченото обстоятелство не оневинява жалбоподателя, а потвърждава нарушението, за което същият е санкциониран. Приел е, че в случая по делото навлизането в кръстовището на жълт сигнал също е неправомерно поведение по приложения с НП текст от ЗДвП, тъй като от АУАН и обясненията на жалбоподателя се установява, че навлизането на жалбоподателя в кръстовището е било, не поради разрешен сигнал на светофара за това за автомобила на жалбоподателя по см. на чл. 31 ал.7 т.4 ППЗДвП, а поради движение на жалбоподателя с несъобразени скорост и дистанция по см. на чл. 20 ЗДвП и чл. 23 ЗДвП, което не позволило на жалбоподателя да спре при спирането на автомобила, движещ се пред него, на който именно автомобил било разрешено преминаването.

Решението е неправилно.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че е спазена процедурата по съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните срокове и съдържат всички необходими реквизити.

Основателно е обаче, наведеното в касационната жалба оплакване, че районният съд

не е изяснил всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. В хода на съдебното следствие пред СРС не са разпитани като свидетели, лица очевидци, които жалбоподателят е поискал да бъдат разпитани. По делото остава неизяснен въпроса дали касатора С. П., като водач, които в момента на подаването на сигнал жълта светлина, след като му е било разрешено преминаването, е толкова близо до светофара, че не може да спре, без да създаде опасност за движението и съответно е навлязъл на жълта светлина в кръстовището.

По делото остава неизяснена хипотезата на чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП.

Съгласно чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП „Светлинните сигнали имат следното значение:

4. жълта светлина - означава "Внимание, спри!". Това не се отнася само за онези от водачите, които в момента на подаването на този сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до светофара, че не могат да спрат, без да създадат опасност за движението. При подаване на този сигнал на кръстовище водачите, които навлизат или се намират в кръстовището, са длъжни да го освободят.“

Релевантните за състава на административното нарушение факти не са категорично установени от събраните по въззивното дело гласни доказателства - показанията на свидетеля – актосъставител Т.. От събраните по делото доказателства не могат да бъдат установени по безспорен начин, фактическите констатации по акта и НП, че жалбоподателят е навлязъл и преминал на червен светофар на процесното кръстовище, каквито изводи е направил въззивния съд.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице е посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК - съдът не е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като не е събрал всички относими гласни доказателства - показанията на свидетели, присъствали при установяване на нарушението, които са необходими за изясняване на спора от фактическа и правна страна.

По така изложените съображения касационната жалба се явява основателна. Предвид забраната по чл. 220 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане и постановяване на съдебен акт по същество от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва служебно да събере посочените по-горе гласни доказателства – като призове и разпита като свидетели лицата, посочени от жалбоподателя - очевидци на деянието и установи, налице ли е хипотезата на чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за присъждане на адвокатско възнаграждение, което Съдът, съобразно представения списък с разноските пред СРС определя в размер на 300 лева /триста лева/ за двете съдебни инстанции.

Воден от горното, Административен съд София- град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 178 от 11.01.2024 г. по НАХД № 9858/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23 състав.

ВРЪЩА делото на друг състав на СРС, който да се произнесе по същество на спора, при съобразяване с дадените по-горе задължителни указания, относно прилагане на закона;

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ДА ЗАПЛАТИ на С. И. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

